

JUGOVICS LAJOS

(1887-1975)

Dr. Csiky Gábor

Három nappal 88. születésnapja előtt hunyt el Jugovics Lajos volt műegyetemi tanár, Társulatunk vezető testületének évtizedeken át aktív és tiszteleti tagja, Tudománytörténeti bizottságunk tagja.

Jugovics Lajos Budapesten született 1887. december 17-én. Egyetemi tanulmányait a budapesti Tudományegyetemen végezte. Már egyetemi hallgató korában, 1910-11-ben, a Nemzeti Múzeum Ásvány- és Őslénytárában gyakornokként dolgozik Krenner József mellett. 1911-től a budapesti Tudományegyetem Ásvány-Kőzettani Intézetében mint tanársegéd, majd mint adjunktus működik.

1919-ben a budapesti Polgári-iskolai Tanárképző Főiskola ásványtan-vegytan tanszéke rendes tanárává nevezik ki és itt működik 1928-ig, majd 1928-1932 között a Szegedre áttelepített Tanárképző Főiskolán folytatta munkáját.- Négy éves (1932-1936) minisztériumi szolgálat után a József Nádor Műszaki- és Gazdaságtudományi Egyetem, Gazdasággeológiai Intézetébe, ifj. Lóczy Lajos tanszékére kerül, mint beosztott főiskolai tanár, később pedig mint c.r.k. egyetemi tanár működik.- 1948-1950 között a budapesti Tudományegyetem Földtani tanszékén dolgozik, 1950-től pedig tevékeny élete végéig a M.A. Földtani Intézetben.

A Földtani Intézetben a hazai kőbányászat területén dolgozott. Az államosítás nyomán a régi kőbányák korszerűsítésének, bővítésének, fejlesztésének a kérdései váltak fontossá. Ezzel kapcsolatban kutatásokat végzett a bányák kőzettartalékairól. Az új kőbányák telepítésének lehetőségeit vizsgálva, kutatásai nyomán indult meg hazánk legnagyobb és legkorszerűbb gépesített bazalt és andezit kőbányáinak a működése. Munkássága eredményeiről a hazai és külföldi folyóiratokban számolt be.

Jugovics Lajos az oktatásügy területén s a gyakorlati földtani kutatásban egyaránt érdemes és figyelemreméltó életművet hagyott ránk.

Legalább ilyen jelentősek és kimagaslók Jugovics Lajosnak a Magyarhoni Földtani Társulat érdekében, annak felvirágoztatásáért vívott törekvései és eredményei. Társulatunk hűségese emlékgűrűs tagja, rendezvényeinek haláláig tevékeny résztvevője volt. Ragaszkodott ahhoz, hogy a Társulat Tudománytörténeti Bizottsága által október 27-én tartott emlékülésen Ómaga emlékezzék meg a nagyrabecsült és tisztelt professzoráról és mestereéről, Krenner Józsefről, pedig már nagyon beteg

volt. Meg is tartotta egyórás előadását, melyben ismertette Krenner József jelentőségét, életművét, pedig látszott rajta, hogy fáradt a hajdani szálfember, de a halálos kórral küzdve tartotta magát, sőt még arról beszélt, - egy klubestén szeretné elmondani élményeit a nagy hármusról - Krennerről, Eötvös Lorándról és Semseyről, - akiktől sok mindent hallott, tapasztalt és tanult. De mi már sejtettük, hogy nem lehet sok hátra és azzal a szomorú érzéssel bucsúztunk tőle és távoztunk az ülésről, hogy utóljára láttuk Lajos bácsit. -

A patriárkák korát megért Jugovics Lajos távoztával, a magyar földtan történetének, Lóczy Lajos fémjelezte századeleje dicső korszakától is bucsúzunk, melynek ő utolsó képviselője, tanuja volt. - A magyar geológus társadalom nesztora nyugodjék békében!